

Patrick Atohoun sammen med Emmaus Internationals
generalsekretær Nathalie Péré-Marzano

En ihukommelse til genoplivning af Emmaus International's DNA

- af journalist Patrick Piro
- fotos Emmaus International –
taget på mødet i Bern den 24. maj
- oversat af Sara Grund Sørensen

fra <https://www.emmaus-international.org/en/news/58-heritage/2112-a-commemoration-to-revive-emmaus-international-s-dna.html>

Genopdagelsen af Det Universelle Manifest, grundlæggende tekst for bevægelsen, er hjertet af ihukommelsen af dets lancering af Abbé Pierre for 50 år siden i den schweiziske hovedstad. ”Vores schweiziske venner har vækket os, som om vi sov”, indrømmer Patrick Atohoun, formand for Emmaus International.

”I 2019 havde vi tænkt at fejre årsdagen for Emmaus’ start i 1949, og vi tænkte ikke så meget på Det Universelle Manifest fra Bern i 1969.” Frem for at begræde denne søvnighed er der en form for renselse i hans ord. ”Vi har ikke længere vores karismatiske leder, Abbé Pierre, personen som garanterede bevægelsens enhed. I dag er det op til os at forenes. Og hvad er i dette tilfælde mere passende end at henvende sig til Manifestet,

den grundlæggende tekst for bevægelsen, som er gennemgående for alle Emmaus-samfund rundt omkring i verden? Det indeholder et værdisæt som vi har til fælles, og som former vores identitet og adskiller os fra andre aktører, i særdeleshed NGO’er”, udtaler Patrick Atohoun.

Bevægelsens medarbejdere, venner og ledere er blevet opfordret til, d. 24. maj 2019, i forbindelse med årsdagen for Emmaus-Manifestet, at genlæse teksten, som blev vedtaget 50 år tidligere og derved mindes dets centrale budskaber. Solidaritet, til gavn for dem som lider mest, autonomi baseret på værdigt arbejde, som frigør mennesker, erkendelse af udstødte menneskers rettigheder, samt skabelsen af Emmaus-grupper som ”oaser af fred”.

Emmanuelle Larcher som har arbejdet i bevægelsens internationale sekretariat i mere end tredive år, og som er blevet tildelt opgaven at bevare bevægelsens ihukommelse, tilstår at hun ”endnu kun har stukket næsen i arkiverne. Og jeg bekræfter at Manifestet har bevaret sin fulde relevans ift. udfordringer i verden i dag, selv om konteksten har forandret sig.”

Sabina Arnaud-Jahic,
medarbejder på Emmaus-organisationen
Forum for International Solidaritet, Bosnien-
Hercegovina og national delegeret for B-H.

Ved Manifestets vedtagelse bestod bevægelsen af bofællesskaber / samfund for mennesker, der ikke havde andre steder at tage hen, siger Patrick Atohoun. ”I 2019 inviterer Manifestet os stadig til at arbejde med de mest sårbare mennesker, i alle deres forskellige situationer, uanset om de er arbejdsløse, migranter, voldtægts ofre, osv.” I en verden som er domineret af liberale økonomier, bliver vi også nødt til at identificere aktiviteter som kan hjælpe de forskellige hårdt ramte mennesker med at kunne klare sig.

”Jeg er lige vendt tilbage fra Bangladesh, hvor Emmaus grupper har svært ved overhovedet at eksistere grundet beskatning af deres aktiviteter. Vores grupper har vidt forskellige problemer at slås med.”

”I dag handler det ikke blot om at opfordre til handling, men også om at identificere, hvem der er ansvarlige for de mange vidt forskellige problemer,” udtaler Patrick, og minder om, at siden Emmaus Internationals generalforsamling i 2016 i Jesolo i Italien har bevægelsen fungeret som en politisk aktør og et værktøj til at stille spørgsmål. ”At være en initiativtager til social forandring. Halvtreds år efter Bern 1969; hvis problemerne fra den tid stadig er relevante, er det grundet det neoliberale økonomiske system, som, mere end aldrig før, skaber fattigdom.”

”Jeg forventer, at mødet i Bern vil genoplive DNA’et bag bevægelsen!”, opsummerer Patrick Atohoun.

Han tilføjer et ønske om at møde nogle af de mennesker, der var med dengang i 1969.

Emmanuelle Larcher henvendte sig til Uruguay, Chile, Holland, Belgien og mange andre steder for at finde sådanne veteraner. ”Jeg ringede rundt og snakkede med folk vi ikke havde hørt fra i årevis. Og selv de, der var gået en anden vej end at arbejde i Emmaus, udviste en stor følelse af tilknytning til Emmaus og Abbé Pierre. Jeg indser hvor meget vores bevægelse er grobund for en anelig kraft, hvilket den måske ikke altid er bevidst om.”

Læs manifestet her

http://gtu.dk/Manifest_for_Emmaus.pdf

To veteraner: Godefroid Bodeüs, kaldet Gody, Terre, Belgien – jf. side 2 i Projekt & Kultur nr. 139 http://gtu.dk/projekt_og_kultur_nr_139.pdf
- til højre Luis Tenderini, Emmaus Brasilien.